

[Steincke.]

saa meget der, som har været unddraget Beskatningen, at der ikke vil være nogen Fare for, at der ikke skal komme meget betydelige Millionbeløb frem, selv om der ogsaa er sket adskillige mindre heldige Transaktioner i Mellemtiden. Dertil kommer, som den højtærede Finansminister fremhævede i sin store Tale i Folketinget, den endnu større indirekte Betydning, som Konstateringen af de skjulte Formuer vil faa paa Indkomstbeskatningens Omraade.

Men hvis man vil have alle disse Forhold paa det rene og den økonomiske Sanering gennemført, saa vidt det overhovedet er muligt, maa man ogsaa ville Midlerne hertil, og saa ser vi fra vor Side ikke rettere, end at man er nødt til at vedtage et Forslag som dette. For det første er det nødvendigt at paalægge alle Skatteydere at afgive en stærkt specificeret Selvangivelse, men den maa ikke være som de almindelige Selvangivelser, den maa indeholde en detailleret Redegørelse ogsaa for Formuens nærmere Sammensætning samt alle de yderligere Oplysninger, som Ligningsmyndighederne for at komme til Bunds i Sagen finder paakrævet. Det er herom, der findes indgaaende Regler i Forslagets § 5. Naturligvis maa af samme Grund alle cirkulerende Pengesedler blive ugyldige fra en bestemt Dato og indkaldes til Ombytning meget hurtigt. Alle de Oplysninger, som derved fremkommer, maa stilles til Skattevæsenets Raadighed. Men yderligere maa der træffes saadanne Forholdsregler, at Skattemyndighederne ogsaa faar oplyst samtlige de Beløb, som Skatteyderne har indestaaende i Pengeinstitutter af forskellig Art, deres Beholdninger af Værdipapirer, deres Indestaaende paa alle de mange Konti, der kan være Tale om. Man vil sikkert derigennem komme til Klarhed over, at der indestaaende paa Bank- og Sparekassebøger med fingerede Navne findes meget store Beløb, som efter dette Forslag vil tilfalde Staten, hvis ikke Indehaveren legitimerer sig inden en vis Frist.

Alle disse Enkeltheder i Lovforslaget tør jeg — baade under Hensyn til den højtærede Finansministers Redegørelse, der allerede i betydeligt Omfang er kommet frem i Dagspressen, og til, at det dog under alle Omstændigheder vil være rigtigt, naar henses til Forslagets omfattende Karakter og store Betydning, at se lidt nærmere paa disse indviklede Regler i et Udvalg — henviser til nærmere Diskussion i dette Udvalg. Jeg skal derfor ogsaa unnlade i Øjeblikket

at forelægge den højtærede Finansminister de enkelte Tvilsspørgsmaal, som jeg personlig efter Gennemlæsningen — lad mig sige: efter fem Gennemlæsninger — af de 83 Paragraffer er stødt paa. Disse Paragraffer er jo ikke alle lige let tilgængelige, selv ikke for Jurister.

Vi fra vor Side takker den højtærede Finansminister for dette Forslag, som har været en Kæmpeopgave baade for ham selv og for de Embedsmænd og andre sagkyndige, som har maattet slide i det med denne lige saa vanskelige som særegne Opgave, der jo har en ganske enestaaende Betydning. Vi er indforstaaede med samtlige Afsnit, baade med den ekstraordinære Formueopgørelse i den udvidede Form, med Pengesedlernes Indkaldelse og med de dermed sammenhørende lidt besværlige Anmeldelser — vi er enige i dette, hvor megen Forvirring det end nødvendigvis vil medføre trods al god Vilje fra Pengeinstitutter og andre.

Naar vi tager i Betragtning, at Nationalbankens Seddelomløb, efter at have været endnu højere oppe, omkring 1. Juli var 1 241 Mill. Kr. eller vel omtrent 3 Gange saa meget som under normale Forhold, og betænker, at en hel Del af dette Beløb nødvendigvis maa ligge i en Række Institutioner og Erhvervsvirksomheder som Kassebeholdning eller er nødvendig for den almindelige Vareomsætning, samt at en hel Del af disse Pengesedler sikkert er forsvundet, saa tror jeg ligesom den socialdemokratiske Ordfører i Folketinget, at der ikke har været saa forfærdelig mange Millioner tilbage til den egentlige Hamstring, og at der altsaa hersker en overdreven Opfattelse paa dette Punkt. Man har diskuteret, og kan diskutere, om det Beløb, der er fuldkommen frit for Notering ved Seddelombytningen, burde fastsættes til de 100 Kr., idet man siger, at det vil være farligt at have et alt for stort frit Beløb paa dette Omraade. For Indestaaender i Banker og Sparekasser er Grænsen for Anmeldelsespligten sat ved 500 Kr. Men hvis man i det hele vilde gaa længere ned, vilde sandsynligvis Administrationen gaa i Stykker. Der er ingen Tvivl om, at det at gaa længere ned vilde betyde, at Banker og Sparekasser og de forskellige Institutioner, som skal behandle alle disse mange Anmeldelser, vilde faa en fuldkommen uoverkommelig Opgave. Det er klart, at et Menneske, der har flere Konti under 500 Kr., derved kan faa et ikke helt ringe Beløb, der ikke kommer under Kontrol, men jeg tror som sagt ikke, det vil faa